

Erezia de duminică

Costel Zăgan

Lumea mă invadează celulă cu
celulă Mai întâi creierul și singu
rătatea Apoi brațele și speranța
Inima ultima reductă a condiției
umane Semnează și ea indubita
bila pace rușinoasă Însă moartea
purifică totul Oricând e posibil
saltul mortal din pânțele vieții
Când sunt trist mănânc un măr
Nu poți ști niciodată de unde
sare Dumnezeu

Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ